

Uppdaterad 13 okt 2006 01:05

"Med de nya statsråden ökar rasismen i Sverige"

Regeringens före integrationsutredare: Att integrationsministern är svart och migrationsministern öppet bisexuell döljer inte deras systematiska ageranden för att förstärka rasism och diskriminering. Nyamko Sabuni och Tobias Billström får statsrådposter som belöning för att de förnekar rasismen. De har rätt bakgrund och utseende för att legitimera det existerande privilegiesystemet. Men hudfärg och sexuell läggning döljer inte att de systematiskt agerar för att förstärka rasismen i landet. Med Sabunis och Billströms tillträde som statsråd ökar diskrimineringen av personer med invandrabakgrund. Det är ett historiskt misstag av Fredrik Reinfeldt, skriver regeringens före integrationsutredare Masoud Kamali.

ALLIANSEN HAR GJORT sitt största misstag genom valet av Nyamko Sabuni som integrationsminister och Tobias Billström som migrationsminister. Detta kommer att sätta djupa spår i svensk politik och förstärka exkludering och diskriminering av personer med invandrabakgrund.

Valet av två av Sveriges mest kända förespråkare av kulturessentialism är ett ödesdigert misstag. Detta är ett skolexempel på "symboliskt våld" som utövas av makthavare för att bevara ett etniskt privilegiesystem som gynnar dem och missgynnar hundratusentals människor i dagens Sverige.

Tidigare forskning, både i Sverige och internationellt, visar att rasism och diskriminering kan förstärkas även av dem som själva i andra sammanhang är eller varit utsatta för diskriminering. Det är inte personernas hudfärg eller sexuella läggning som avgör vilken roll dessa spelar i reproduktionen av diskriminerande mekanismer. Makthavare som gynnas av den strukturella/institutionella diskrimineringen belönar representanter från "de andra" som systematisk förnekar rasismens strukturella och institutionella sammanhang. Dessa personer förstärker etniska orättvisor och legitimerar privilegierade gruppers särställning i samhället.

Att Sabuni är svart och Billström öppet bisexuell döljer inte deras systematiska ageranden för att förstärka rasism och diskriminering. Detta går att avläsa av dessa personers kulturrasistiska artiklar och uttalanden som "integrationsexperter" för sina respektive partier.

Valrörelsen präglades av ett skamfullt förnekande av rasism och diskriminering i Sverige. Varken det borgerliga eller det socialdemokratiska alternativet lyfte upp dessa frågor på den politiska agendan. Det verkade finnas en tyst överenskommelse rörande anpassning av det svenska politiska systemet och debatten till övriga europeiska länder där rasistiska och högerextrema grupper och partier vinner mark och mobiliserar väljare kring en populistisk antiimmigrant agenda med klara antiislamistiska inslag. Detta gör att de etablerade partierna anammar rasistiska partiers program och argument för att "konkurrera" med dessa partier om främlingsfientliga väljarna.

I tio europeiska länder har antiimmigrant/rasistiska partier vunnit stora framgångar och hamnat i regeringsställning eller i andra offentliga församlingar och förstärkt den systematiska diskrimineringen av många människor som föreställs tillhöra "de andra". En ny europeisk studie, inom ramen för projektet "The European Dilemma", visar hur dessa till synes marginella ideologier som oftast kallas högerextremism får näring av den etablerade strukturella/institutionella diskrimineringen och i sin tur påverkar den

etablerade politiken.

I en sådan situation väljer alliansen två personer som har spelat viktiga roller i att främringöra många män, kvinnor och ungdomar med en annan bakgrund än svensk med den enkla förklaringen att "de tillhör andra kulturer". Kulturalisering och främringörande av människor har varit dessa två personernas främsta uppgift, vilka nu har belönats med ministerposter.

Valet av Sabuni och Billström visar också på påfallande likheter mellan Fredrik Reinfeldt och hans företrädare Göran Persson. Integrations- och migrationsfrågorna ses som marginella och enbart värda att fiska röster med. Debatter och åtgärder som kan tänkas rubba det etniska privilegiesystem som råder i Sverige motarbetas. Valet av Jens Orback som integrationsminister som hade som huvuduppgift att hävda att Sverige är världsbäst på integration och förminska betydelsen av den strukturella/institutionella diskrimineringen är en bekräftelse på detta.

Alliansens integrationsexperter lade skulden för den misslyckade integrationen på den socialdemokratiska regeringen för att den förespråkade bidragsberoende och inte vågade "ställa krav". En batongliberalism med synen att det går att piska fram integration genom att "ställa krav" på dem som annars inte söker jobb utan sitter hemma, "äter halalkött", påtvingar sina döttrar slöja och skickar sina barn till religiösa friskolor. Alltså, att orsaken till den misslyckade integrationen är att vi är alldeles för snälla och måste göra upp med snällismen, precis som i Danmark.

I stället förespråkar man en påtvingad arbetslinje som är lösningen på integration. Som om att ha ett arbete gör en person automatisk integrerad. Detta är ett fatalt misstag som ignorerar att människor ska ha arbete motsvarande sin kompetens för att kunna känna sig delaktiga i samhället. Sabunis och alliansens förenklade arbetslinje visar på förnekandet av den strukturella/institutionella diskrimineringens betydelse för den misslyckade integrationen.

Denna rasistiska politik har de senaste åren klätts i "rätt bakgrund" och förts fram av personer som hänvisat till sin hudfärg eftersom svarta, homosexuella och personer med invandrarbakgrund inte kan vara rasister. Det politiska etablissemanget ledigförklarade vissa positioner i det politiska fältet för personer med "rätt bakgrund" och utseende som kunde legitimera det existerande privilegiesystemet. Dessa personer tävlade med varandra om att vara bäst i klassen att lägga skulden för den misslyckade integrationen på "de andra".

En kulturrasistisk och kulturessentialistisk diskurs som under senare decennier dominerat den svenska debatten och politiken har nu nått regeringen. Resultatet har vi redan sett i andra europeiska länder. Frankrike, Österrike, Danmark, England, Tyskland och Italien är några exempel. Sedan detta förödande och rasistiska synsätt fått spelutrymme har situationen för miljontals människor med invandrarbakgrund försämrats avsevärt. Dessa regeringar med stöd av en konstruerad antiimmigrant opinion driver igenom den mest inhumana politik där immigranter och personer med invandrarbakgrund betraktas som objekt för integrations- eller rättare sagt assimilationsåtgärder.

Sabuni har väldokumenterade åsikter och program för "invandrarnas integration". Hon vill tvinga flickor med invandrarbakgrund till gynekologstolar, förbjuda slöjan, skicka flera poliser till förorter, förbjuda friskolor, språktesta personer med invandrarbakgrund etcetera. Listan kan göras lång och är skrämmande. Dessa åtgärder är välbekanta från andra högerpopulistiska partier i Europa.

Många decenniers kulturrasistisk propaganda har förgiftat den allmänna debatten och framställt "invandrarna som problem". Nu har den gett Sverige ett nytt främlingsfientligt parti som närmar sig riksdagen. Valet var en triumf för sverigedemokraterna vilken även påverkat alliansen. Ministerposterna till Sabuni

och Billström visar tydligt att alliansen har tagit intryck av dessa väljarströmningar och kapitulerat inför "folkets (främlingsfientliga) röster". Nu gäller batongpolitiken och kravpolitiken, för "invandrarnas" eget bästa och för att bekämpa främlingsfientligheten och Sverigedemokraterna som Sabuni uttrycker det.

Mekanismen är densamma som i alla andra europeiska länder. Först formar en grupp vissa rasistiska och enkla förklaringsmodeller för komplicerade problem, i enighet med "put-the-blame-on-immigrants-strategin" och sedan mobiliserar enkelspåriga och missnöjda väljare. Väljarromantiken och det desperata behovet av röster hos etablerade partier (oavsett färg) gör att demokrativärden offras och pragmatismen tar över. Etablerade partier som Labour i England, Chiracs konservativa parti i Frankrike, socialdemokraterna, folkpartiet och moderaterna i Sverige har visat prov på införlivandet av rasist/populistiska partiernas program och slogans.

Merparten av ny demokratis politik på många områden, inte minst när det gäller integration och migration, är antingen genomförda eller är en del av de etablerade partiernas integrationsprogram. Folkpartiets framgångar i förra valet genom anammandet och omformuleringar av ny demokratis program är bara ett exempel. Men folkpartiets vilda härjningar i svensk politik ska inte dölja andra partiernas ansvar för förstärkning och legitimering av en rasistisk politisk diskurs som starkt bidragit till sverigedemokraternas framgångar. Andra partier som moderaterna och socialdemokraterna är också skyldiga till legitimeringen av extremhögerens diskurser och högervridningen av politiken.

Nyamko Sabuni säger att "vi" måste våga prata om problem relaterade till personer med invandrarbakgrund. Frågan hon inte ställer är vad har "vi" gjort hittills? Vad är det som "vi" inte ventilerat i medierna och på hemsidor om "invandrarna"? Sabuni borde ta del av den svenska politiska utvecklingen när det gäller den politiska rasismen. Små grupper som till exempel "Bevara Sverige svenskt" gjorde inträde på den offentliga scenen på 1980-talet och har sedan dess påverkat den politiskt korrekta debatten, ändrat diskursen och möjliggjort bildandet av ny demokrati vilket i sin tur gjorde rasistiska diskurser rumsrena.

Sabunis och andra partikamraters rasistiska uttalanden och deras "invandrar rapporter" som sedan spridit, fördjupat och legitimerat bilden av den "fuskande invandraren", de "hedersmördande invandarmännen", den "kriminella invandraren" och inte minst invandrarnas kollektiva ansvar för kriminalitet är också ett led i rasismens politiska framgångar i Sverige.

Sabunis och Billströms tillträde som statråd kommer att fördjupa rasismen och diskrimineringen i Sverige. Vi kommer inte bara att förlora en bra chans att bekämpa den strukturella/institutionella diskrimineringen och möjliggöra ett bättre samhälle för alla, utan också vittna om fördjupade klyftor och motsättningar i landet. Detta är ett historiskt misstag och kommer att ligga Reinfeldt och Alliansen till last.

Masoud Kamali, masoud.kamali@dn.se